

3. Дюркгейм Э. Самоубийство: социологический этюд / Э. Дюркгейм. – М. : Мысль, 2010. – 104 с.
4. Марухина І. В. Суїцидальна поведінка неповнолітніх: сутність, причини, профілактика / І. В. Марухина, О. Б Сагайдак. – Суми, 2009. – 41 с.
5. Менделевич В. Д. Психология девиантного поведения / В. Д. Менделевич. – С.-Пб. : Речь, 2005. – 445 с.
6. Розанов В. Предупреждение самоубийств у молодежи : семейное руководство / В. Розанов, А. Моховиков, Р. Стилиха. – Одесса : Общест. организация «Экологическое здоровье человека», 2003. – 16 с.
7. Червона Т. Проблемний підліток і проблеми підлітка. – К. : Шк. Світ, 2010. – 128 с.
8. Шнейдер Л Б. Девиантно поведінка дітей и подростков / Л Б. Шнейдер. – М. : Академический Проект; Трикста, 2005. – 336 с.

І. Л. Шандрук

*студентка спеціальності «Соціальна педагогіка»
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
ivannysja@gmail.com*

*Науковий керівник –
кандидат педагогічних наук, доцент
С.М. Калаур*

СОЦІАЛІЗАЦІЯ МОЛОДІ ЧЕРЕЗ ЗАЛУЧЕННЯ ДО АКТИВНОЇ УЧАСТІ В ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДІЖНИХ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

На сьогоднішньому шаблі історичного поступу України вирішального значення набуває увага до молоді і, зокрема, до проблем її соціалізації та соціального виховання. Тобто на молодь, як особливу соціально-демографічну групу, зараз покладаються надзвичайно великі надії. Проте в той же самий час висуюють надвисокі вимоги, до прояву нею чітко вираженої активної особистісної позиції, до розвитку її самосвідомості та самовизначення. У цьому контексті перед молодістю поставлені складні вікові завдання від реалізації яких залежить ефективність процесу соціалізації. Погоджуємося із науковцями [1; 2; 3] у тому, що саме у процесі активного ходження молоді у соціум (соціалізації) вагома роль належить серед інших інститутів соціалізації молодіжним громадським об'єднанням.

Як свідчать статистичні дані, завдяки колективним зусиллям представників Європейського Союзу в Європі створені усі умови для формування громадян нового типу – творчих, мобільних, демократичних, підприємливих; людей, які поділяють загальнолюдські гуманістичні цінності світової цивілізації, займають активну громадську позицію та є членами різних громадських організацій. Однак, нині в

Україні такої активної участі підлітків та студентської молоді в молодіжних громадських організаціях не спостерігається.

Зокрема, лише 6% молоді є активними членами молодіжних об'єднань, проти 35% у провідних європейських країнах. Цей факт пояснюємо, насамперед, певною інфантильністю, а також відсутністю системної та цілеспрямованої професійної діяльності кваліфікованих фахівців (соціальних педагогів, соціальних працівників, педагогів-організаторів, практичних психологів) щодо активного залучення підлітків та молоді в молодіжний рух. Існує багато інших пояснень такому стану речей, зокрема вагомим є той факт, що в науковому базисі соціальної педагогіки недостатня кількість конкретно-соціологічних даних і соціологічних концепцій стосовно ролі та значення діяльності громадських молодіжних організацій у загальному процесі соціалізації та виховання молодого покоління.

Усі наведені аргументи негативно впливають на адекватне розуміння особливостей взаємозв'язку індивідуального розвитку молодої особи та системного впливу діяльності громадських молодіжних організацій, яка, значною мірою, спрямовує і стимулює цей розвиток.

На основі узагальнення публікацій Ю. Поліщука [4] можемо констатувати, що становлення молоді необхідно здійснювати шляхом залучення їх до широкої просоціальної діяльності в різноманітних молодіжних об'єднаннях, у якій поєднується колективна, навчальна, трудова, організаційна та інші її види, що надають можливість набути соціального досвіду і реально проявити себе в суспільстві. Зокрема, автор доводить, що «у результаті активної суспільнокорисної діяльності членів молодіжного об'єднання і керуючих дій його лідерів, колектив молодіжного об'єднання не тільки ставить особистість у становище об'єкта виховання, а й збуджує в члена організації прагнення до самовиховання, самовдосконалення» [4, с. 82].

Отже, громадські молодіжні об'єднання виступають нині реальними інститутами соціалізації підростаючого покоління, у яких молоді люди мають змогу добровільно об'єднатися та консолідувати свої зусилля для спільної діяльності, що відображає їхні індивідуальні та соціальні потреби й інтереси. Відзначимо, що у цій роботі є реальна можливість для прояву професіоналізму соціального педагога, який може і повинен зацікавити молодь діяльністю громадських організацій та залучити їх до активного членства у них.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бень О. Т. Молодіжні громадські організації: концептуалізація поняття, функції, класифікація / О. Т. Бень // Вісник Львів. ун-ту. – Сер. соціологія. – Вип. 2. – 2008. – С. 338–345.
2. Лісовець О. В. Теорія і методика роботи з дитячими та молодіжними організаціями України: Навчальний посібник / О. В. Лісовець. – К.: Академія, 2011. – 256 с.
3. Панагушина О. Форми та методи соціалізації підлітків у діяльності молодіжних організацій / О. Панагушина // Молодь і ринок. – 2008. – №1 (36). – С. 106–109.

4. Поліщук Ю. Й. Соціально-педагогічна діяльність сучасних громадських молодіжних об'єднань в Україні / Ю.Й. Поліщук; за ред. Н. Г. Ничкало. – Тернопіль : ТНПУ, 2005. – 432 с.

5. Робота соціального педагога з дитячими та молодіжними організаціями / Упоряд. О.Д. Балдинюк. – К. : Науковий світ, 2007. – 95 с.

О. В. Штрімайтіс

кандидат фармацевтичних наук

О. М. Филипюк

викладач фармацевтичних дисциплін

Т. М. Нестерук

викладач фармацевтичних дисциплін

Рівненського державного базового медичного коледжу

oksafarm@ukr.net

МІЖДИСЦИПЛІНАРНА ІНТЕГРАЦІЯ ЯК МОТИВАЦІЙНИЙ ФАКТОР СТУДЕНТА – МЕДИКА

Актуальне питання сьогодення - реформування в медицині й освіті України, які обов'язково торкнуться усіх медичних навчальних закладів нашої держави [1]. Якість професійної підготовки фахівця є найважливішим питанням розвитку сучасної освіти [2]. Викладання професійно - орієнтованого комплексу дисциплін повинно бути спрямоване на формування цілісного комплексного сприйняття навчального матеріалу.

Важливу роль при цьому відіграє реалізація міждисциплінарних зв'язків – вирішення однієї проблеми з урахуванням всіх отриманих знань. Міждисциплінарна інтеграція покликана забезпечити єдиний підхід викладачів різних навчальних дисциплін до вирішення спільних освітніх завдань на основі світоглядного узагальнення знань [2,3].

Метою нашої роботи була диференціація важливості та послідовності вивчення основних дисциплін, що вивчають студенти медичних навчальних закладів, як I – II, так і III – IV рівнів акредитації усіх напрямків підготовки та обґрунтування важливості їх якісного комплексного вивчення із акцентуванням уваги на мотиваційному факторі - міждисциплінарній інтеграції.

Об'єктом дослідження виступили навчальні програми студентів медичних навчальних закладів I – II та III – IV рівнів акредитації усіх напрямків підготовки. Проаналізували перелік дисциплін до вивчення, розробили схему міждисциплінарної інтеграції при вивченні основних медичних дисциплін (схема 1).